

сегашното правителство. Съ дълбоко уныние и тежко душевно съкрушение слушахъ азъ оживлянията на нашитѣ, окайванията на народа и всичко що неможяхъ да знайж отъ Пловдивъ. Ные разсхвахмы отчаяното положение на народътъ и размышлявахмы върху опасното настроение, което вземаше той отъ день на день; не безъ настрѣхване прѣсмѣтахмы и грознытѣ послѣдствия, къмъ които сочаше настоящій реджимъ.

Много неприятно дѣйствуваше на мене това, дѣто, кой какъ идяше да ся видимъ, най напрѣдъ мя запыташе: Защо съмъ дошелъ? Выканъ ли съмъ? Кога и какъ ще стане съединението-и какъ мисля азъ: да ли ще бжде то полезно за народътъ ны и отъ двѣтъ страны на Балкана?

Въ уединението, както живѣиж въ Пловдивъ, занятъ съ учителскитѣ си длѣжности и съ разны книжевны трудове, азъ незнаяхъ почти нищо ново по въпросътъ за съединяването и нѣмахъ понятие за неговото чакъ до тамъ унапрѣдание. Знаяхъ напистинж, че единъ новъ вѣстникъ „Съединение“ бѣ наченжлъ да ся издава въ Пловдивъ; но азъ го считахъ като прѣдприятне спекулативно и дѣло на извѣстны по тѣзи чясть спекулянты и въ двѣтъ Бѣлгарии. А сега чювахъ да говорятъ, че то было ужъ сериознж работж, че отъ нѣкое врѣмя на самъ въ Софиѣ вече гласно ся проповѣдувало, че съединението скоро щѣло да стане, че Россіѣ одобрявала да стане сега и че министрѣтъ на външнытѣ дѣла въ Россіѣ, Гирсъ, ходялъ за това по Европѣ и щѣлъ да дойде най-послѣ въ Софиѣ за да прогласи това съединение. — Сега той вече извѣстилъ че не ще може да дойде самъ, по съединението и безъ него щѣло да ся прогласи, та нарочно за това сж дошли сега въ Софиѣ, рускыйтъ дипломатическый агентъ, военныйтъ русскый аташе отъ Пловдивъ и другы още офицери и делегаты отъ Источнж Румелиѣ ся очаквали днесъ да дойджтъ, съ които щѣло да стане споразумѣнието и прогласяваньето на съединението!

По-опытнытѣ и прѣвѣщелытѣ въ народнытѣ работы неможажъ освѣны, както и азъ, да гледать на всякы тѣзи слухове, като на празны палавры; но пѣ-младытѣ и поне опытнытѣ отъ приятелитѣ позволявахж си да прѣдполагать, че въ толкозъ распространены слухове непрѣмѣнно ще да има и нѣщо истинно, че азъ може да съмъ выканъ нарочно, като човѣкъ по-старъ и „знатокъ“, по тѣхното мнѣние, въ Бѣлгарскытѣ работы, та